

ז' באב תשפ"ה (1.8.2025)

צילם: אליקים איטלי

בוקר של בציר (פרטים במדור "קצרים")

שבת חזון פרשת דברים

הדלקת נרות - 19:19, יציאת השבת - 20:17

גיליון 1673

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:30

שיעורי השבת:

לאחר תפילת מוסף

הרב שאול שנלר

(ר"מ בישיבת כרם ביבנה)

"האמת והשלום אהבו"

17:30

הרב אילעאי

"מנהג ישראל דין הוא?"

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה"

לקראת שבת "חזון" ותשעה באב

מוצאי שבת פרשת דברים, ערב ט' באב

19:38 - שקיעת החמה, תחילת הצום

20:17 - צאת השבת

20:40 - תפילת ערבית וקריאת מגילת איכה בחדר האוכל

* **הציבור מתבקש להביא את ספרי הקינות מהבית**

יום ראשון - ט' באב

08:00 - תפילת שחרית וקינות בחדר האוכל

* **אנו מבקשים את עזרת החברים בסידור חדר האוכל אחרי תפילת שחרית**

אחרי התפילה - שיעור מפי הרב אילעאי בחדר האוכל הצפוני:

כשצרו בית חשמונאי זה על זה

18:00 - תפילת מנחה בבית הכנסת

19:50 - תפילת ערבית במניינים השכונתיים

19:58 - הבדלה וגמר הצום, קידוש לבנה

גבאי בית הכנסת

עדו עפרוני

להתראות בshabbat

מסיבת בת המצוה של רונה קנדל תתקיים אי"ה ביום רביעי, י"ב באב (6.8)

הלכות תשעה באב שחל במוצאי שבת / הרב אילעאי

1. סעודה שלישית של שבת היא הסעודה המפסקת לפני הצום. בגלל כבוד השבת, מותר לאכול בסעודה זו אפילו בשר ויין.
2. יש לסיים לאכול לפני השקיעה (19:38).
3. חולצים את הנעליים 25 דקות אחרי השקיעה (20:03).
4. לאחר צאת השבת (20:17) יש לומר "ברוך המבדיל בין קודש לחול", להחליף לבגדי חול שנלבשו לפני שבת (לא חדשים מהארון).
5. יש לברך על נר "בורא מאורי האש".
6. בצאת הצום יש לעשות הבדלה (יין בלבד, ללא נר ובשמים).
7. חולה ומי שאינו רשאי לצום, צריך לעשות הבדלה לפני שיאכל או ישתה (במקום יין יש להשתמש במשקה אחר, למעט מים).

עוד קינה אחת קטנה / הרב אילעאי

המתקיים בשעה 8:00 - שילוב בין חשיבות העניין בעיני ובין הרצון לנצל את ההזדמנות לישון עד קצת יותר מאוחר... השנה, לראשונה מאז הגיענו ליבנה, ברוב הימים המניין אינו מתקיים. למעט כמה נערים מתמידים בודדים, הרוב המוחלט של החברה פשוט אינם מגיעים.

מצוות תפילה היא בלי ספק מן המצוות הקשות ביותר, ומצוות תפילה במניין קשה במיוחד. ועם זאת, מדובר בכומר ובמיומנות שאם לא רוכשים ומתרגלים להם בגיל צעיר, ספק אם ישנה אפשרות לסגל אותה בגיל מאוחר יותר.

אני לא כותב את הדברים בביקורת - לא כלפי נערינו הנהדרים באמת, לא כלפי ההורים והמדריכים שוודאי עושים וטורחים ככל יכולתם, וגם לא כלפי ה"מערכת". אני כותב את הדברים בצער גדול. צער שמציף אותי בוקר אחרי בוקר, כשאני רואה את המניין, שוב, לא מתקיים (לפעמים כמה בחורים מהישיבה או מהגבעה "מצילים אותנו").

אלו לא דברי תוכחה נוקבים, וגם לא חלילה האשמה כלפי מאן דהו. זוהי קינה עגומה על "ביטול התמיד". חז"ל לימדו אותנו שזה דבר עצוב מספיק בכדי שנתענה ונתאבל עליו.

אומר המדרש -

בן זומא אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא
שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְגוֹ'.

בן ננס אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא
וְאֶהְיֶה לָרֶעֶךָ כְּמוֹד.

שמעון בן פאי אומר מצינו פסוק כולל יותר
והוא **אֵת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר יְגוֹ'.**

עמד ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פאי.
(מובא בהקדמה ל"עין יעקב").

חביבים עלי דבריו של ר' שמעון בן פאי - אין ביטוי גדול, נעלה ושלם יותר למחויבות, לקרבה, לאהבה ולאמונה, מההתמדה היומיומית - בוקר וערב. בעבר הייתה המצווה מתקיימת על ידי קורבנות ומיום שחרב בית המקדש אנו מקיימים אותה בתפילות.

לכן קל להבין מדוע אמרו חכמים במשנה במסכת תענית, שאחד הדברים עליהם ראוי להתאבל בימי בין המצרים הוא "ביטול התמיד". ההתרופפות והמסמוס של אותם תמידים כסדרם, בוקר וערב, עלול להיות תחילתה של מפלה והתדרדרות נרחבים יותר.

זהו הקיץ ה-16 שלנו בקבוצת יבנה, ובימי חופשת הקיץ אני משתדל בדרך כלל להתפלל במניין הנוער

המיטה של עוג

פרשת דברים

דברים. אנו נתקלים בשני סיפורים על פחד. הראשון, הסיפור המוכר לנו על המרגלים, אותם נשיאים שתרזו את הארץ ושבז כדי לספר לאחיהם עד כמה המשימה בלתי אפשרית. הם מתארים בפניהם את האויב ואת בני הענק וממיסים את לב העם. הפחד מבני הענק משתק את עם ישראל, וגורם להם למאוס בארץ המובטחת. הסיפור השני הוא

צידו השני של המטבע. משה מתאר לעם ישראל את המיטה בה ישן עוג מלך הבשן, "הנה ערשו ערש ברזל הלא הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש". גם כאן, לכאורה, משה עושה את מה שעשו המרגלים, מתאר בפני העם את עוצמתו וגודלו של האויב. אבל בכל זאת יש הבדל. השוני טמון בתזמון. משה מתאר את המיטה של עוג רק לאחר שעם ישראל כבר הביס אותו במלחמה, בעוד המרגלים מתארים את גודלם של שוכני הארץ לפני שהעם ניגש בכלל למלאכה.

כשהמרגלים מתארים עד כמה קשה ומאתגרת תהיה המשימה שניצבת בפניהם, הדבר גורם לשיתוק ולפחד בקרב העם. אולי אם משה היה מתאר את מיטתו של עוג לפני המלחמה בו, היה נגרם אותו אפקט ועם ישראל היה חושש לצאת למלחמה. אבל משה שומר את התיאור על הקושי והאתגר לאחר שהמלאכה בוצעה כבר, כדי שעם ישראל יבין שכמו שהוא יכול היה לנצח את עוג, כך הוא יוכל להתמודד עם קשיים נוספים בהמשך הדרך.

אולי ניתן ללמוד מכך שאין עניין להתמקד בקושי של משימה שעוד לא בוצע. הדבר גורם רק לפחד ולשיתוק מפניה. אבל יש עניין להעריך את הקושי של המשימה לאחר שכבר נעשתה, כדי להכיר ביכולות שלנו.

בשנים האחרונות, האסכולה הסטואית זוכה לעדנה מחודשת. יזמים, מרצים ואנשי עסקים מודרניים נוהגים לשאוב השראה מהגישה האיתנה והרציונלית של הסטואיקנים המדגישה את הצורך בשליטה עצמית ובחוסן מנטלי. כמה מהרעיונות המרכזיים באסכולה הסטואית הזוכים לפופולריות רבה הינם הצורך להבחין

בין הדברים הנתונים לשליטתנו לבין אלו שלא, החשיבות בהתמקדות בדברים שיש לנו השפעה עליהם והיכולת שלא לתת לפחד לנהל אותנו.

טימותי פריס הוא יזם ומשקיע

המרצה על החשיבות באימוץ דרך החשיבה של הפילוסופיה הסטואית בעולם המודרני. בהרצאה שהעביר בשנת 2017 הוא ציטט את הפילוסוף הסטואי המפורסם סֶנֶקָה, שאמר כי "אנו סובלים בדמיון יותר מאשר במציאות", והסביר כי פעמים רבות אנחנו נמנעים מלבצע בחירות קשות בגלל הפחד ממה שיקרה אם אכן נבצע את הבחירה. מה יקרה אם אעזוב את העבודה, אם אבקש העלאה, אם אבחר בשינוי? הפחד הזה משתק אותנו ומונע מאיתנו להתקדם.

כדי להתמודד עם הפחד, הוא מציע תרגיל מחשבתי. במקום להציב יעדים - "להציב פחדים" באמצעות שלוש שאלות. השאלה הראשונה שעלינו לשאול את עצמנו - מה הדבר הנורא שעלול לקרות? השאלה השנייה - כיצד ניתן למנוע את זה? השאלה השלישית - כיצד ניתן לתקן זאת? השאלות הללו אמורות להוביל אותנו למסקנה כי רוב הפחדים שלנו אינם באמת מציאותיים, וגם אם הם כן, הם לא בשליטתנו, ניתן למנוע אותם או שהם ניתנים לתיקון.

לרעיון הזה יש ייצוג יפה בפרשתנו, פרשת

מצדדים אכס

ברכות לרז ריין על קבלת הצטיינות ממפקד בסיס
פלמחים. גאים בכ ומאחלים המשך שירות משמעותי.

- ברכות חמות לאסיף נחליאל

שסיימה קורס חובשים כחניכה למופת.

עלי והצליחי גאים בכ ומאחלים המשך שירות משמעותי.

ברכות גם לשושן אפרתי לרגל קבלת דרגת סרן והתחלת
'שנת בית', אותה תעשה בשירות קבע. הצלחה לרוב.

שמחים בחזרתו של שלו זלקינד משירות משמעותי ביחידת
'מורן' לשנת בית בקיבוץ.

מאחלים נחיתה רכה באזרחות וכאן בבית.

גאים ומעריכים, ועדת לעירים

צאתכס אפסל ובואכס אפסל

ברכת דרך צלחה ליהונתן - יונתי טחן ולבר נחליאל

שמתגייסים השבוע לצה"ל. נשמרו על עצמכם

וחזרו אלינו בשלום.

אוהבים,

ועדת לעירים

בקשה מוועדת צעירים:

שמחים ומתרגשים להתחיל את דרכנו כוועדת צעירים החדשה.

בהזדמנות זאת אנו מבקשים שתיידעו אותנו על אירועים

משמעותיים בחיי הצעירים, על מנת שנוכל לפרסם זאת ב"מבית".

(הכתובת לעניין זה היא - איילת לסלוי)

טובה פניני - מרכזת, רחל אניקסטר, מושיק גרוס, יאיר טסלר,

איילת לסלוי, ניר שריד, קובי שטיין- מחו"פ.

ראיון עם השיתופניק

שושן אפרתי

גם הקול שלהם חשוב כי גם הם, בדיוק כמונו, הולכים להחזיק את הקיבוץ הזה בעוד כמה שנים. גם אם הם בעד הפרטה, זה לא משנה, אנחנו אותו דבר". וגם ההורים, כך מתברר, לא תמיד באותה דעה. "כל הורה והדעה שלו וכל ילד והדעה שלו". אבל הם לא בודדים בדעתם: "אנחנו לא ראש ממשלה ולא מפלגה, לא באנו לייצג אנשים. אנחנו רוצים להציג את אלה שמסכימים איתנו ובדעה שלנו ותומכים בנו, עושים איתנו ועוזרים לנו".

לאספות הם משתדלים להצטרף דרך הזום, לשמוע את הדיונים ולהבין את הדעות השונות "בעיקר להבין מה קורה בקיבוץ וגם לא סתם לצעוק שאנחנו לא רוצים הפרטה בלי שום ביסוס", אבל הם לא חושבים שיש מקום לבני נוער להשתתף באופן אקטיבי בדיון. לכן הם בחרו לפעול בדרך אחרת: "לא עשינו את זה כדי לעשות בלאגן או רעש, רק כדי להביע דעה. חשוב שתשמעו את הנוער, את העתיד של הקיבוץ - את אלה שבעד הפרטה ואת אלה שנגד כאחד.

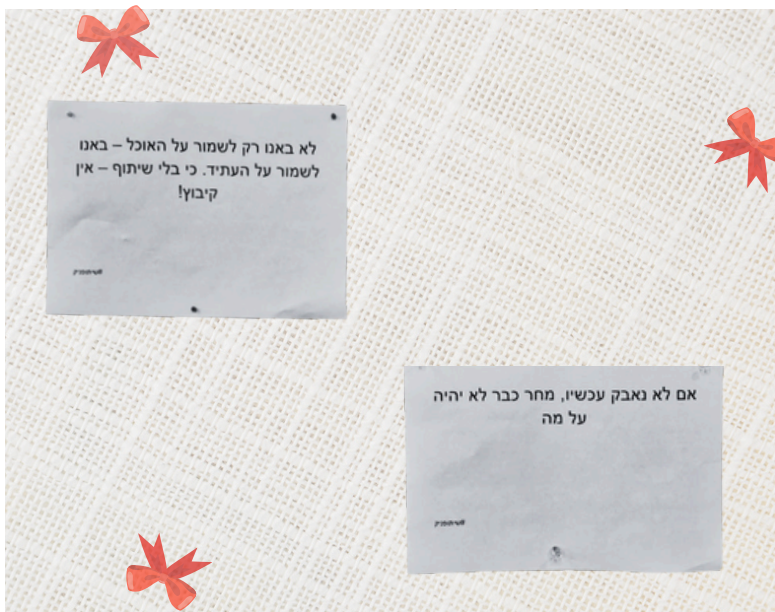
על רקע דיוני האספה על הפרטת המזון, נתלו בחודשים האחרונים שלטים ברחבי חדר האוכל, עם מסרים המתנגדים להפרטה. תחת השם "השיתופניק", התאספו מספר בני נוער שרצו להביע גם את דעתם, לעורר שיח ולהזכיר לכולם שחדר אוכל, מבחינתם, הוא לא רק מקום לאכול בו.

"כשחזרו הדיונים על ההפרטה, מצאנו את עצמנו קצת מתבאסים מהמצב, כי קורה משהו גדול שהולך להשפיע על העתיד של הקיבוץ ובמיוחד שלנו, הגיל שלנו, והקול שלנו לא כל כך חשוב ונחשב ואנחנו 'לא רלוונטיים'. אז רצינו להשמיע את הקול שלנו, שזה קול שאולי חסר", הם מסבירים. "אנחנו אלה שגם בסוף ימשיכו פה את הקיבוץ וימשיכו לבנות אותו, לתפעל ולחזק ולחיות בו. אנחנו חושבים שגם לנו חשוב שישמעו את הדעה שלנו".

הדרך שלהם להשמיע את קולם היתה בעזרת שלטים בחדר האוכל, אבל חשוב להם להבהיר שהם לא מעוניינים לייצר שערוריות: "זה לא

היה לעורר שיח של ויכוחים, זה לעורר שיח של - יש פה אנשים שאומרים משהו, אולי כדאי להקשיב להם". מאותה סיבה הם גם מבקשים להישאר אנונימיים ולמנוע מהשיח להפוך לאישי. מטרתם ליצור דיון ולשמור עליו בגבולות הראויים: "אנחנו לא עושים ונדליזם ולא משחיתים. אנחנו עובדים בצורה מכובדת ומכבדת, גם אותנו וגם את הקיבוץ".

הם לא מתיימרים לייצג את כל הנוער, אלא רוצים שכולם יביעו את דעתם: "גם אם יש המון אנשים מהנוער שהם בעד הפרטת המזון,

המסר שלהם ברור: "מה שמייחד את הקיבוץ זה השיתופיות והקהילה שבאה עם זה. קשה לשמור על קהילתיות טובה כשקיבוץ לא שיתופי". ההפרטה, לדעתם, מייצגת דבר גדול בהרבה: "בסוף אלה הערכים של הקיבוץ".

. כשביקשתי מהם לבחור מסר אחד מרכזי מהשלטים הם השיבו בלי היסוס: "לא באנו לשמור על האוכל, באנו לשמור על העתיד. כי בלי שיתוף אין קיבוץ".

הם לא מפחדים משינוי: "אין מה לפחד, הקיבוץ זה כולם בשביל כולם, וכולם רוצים בטוב של הקיבוץ", אבל הם רוצים לשמר את הקיים "אנחנו רוצים לשמור על הקיבוץ שיתופי באורח החיים". הם רואים את עצמם גדלים בקיבוץ וגרים בו בעתיד עם משפחותיהם: "הילדות שאנחנו חוונו כאן - אנחנו רוצים שהילדים שלנו יחוו אותה בדיוק אותו דבר". החלום שלהם הוא להמשיך את הדרך הקיבוצית "לשבת בעוד 25 שנה בחדר האוכל עם הילדים שלנו".

מזל טוב!
♡♡♡

אסתר ויהודה (4'3) יו"ר
אבת המצווה על הנכדה תות
בת יניב ואליסה

חדר כושר / יהב טסלר (בשם ו' ספורט)

לפני מספר חודשים שדרגנו את חדר הכושר והכנסנו מערכת משקולות מתקדמת. במקביל הוכנסו תקנות חדשות לשימוש חדר כושר, תקנות שנדרשו מכח חוק מדינה וגם ניהול נכון של המקום.

- אנו מאפשרים לחברים להתאמן במספר תנאים:
- קבלת הדרכה.
- הצהרת 'נאמן חדר כושר' (הצהרת בריאות).
- נעילת נעלי ספורט ותלבושת מלאה.

היום אפשר לומר בסיפוק שמרבית המתעמלים נהנים ומשתפים פעולה. אנו ערים לבקשות המתעמלות והמתעמלים ומנסים להיענות לכל הבקשות. לאחרונה התבקשנו מחברים, בתמיכה מלאה של המוסדות, לאפשר שעה של 'התעמלות נפרדת', לכן מיום שני, י' באב (4/8/25), בימים א' - ה' בין השעות 18:00 ל-19:00 תהיה שעת גברים ובין 19:00 ל-20:00 שעת נשים.

אנא שימרו על הכללים למען נוחיות ובטיחות כולנו.

תודה מראש על שיתוף הפעולה.

לקראת שנה שלישית של צהלי קבוצת יבנה / נעמה סולטניק

ר"מית, והמדריכה **לירון קיויטי**, שהיא בוגרת שלנו מצהלי עין צורים. אנחנו עדיין מחפשות מדריכה נוספת שתעבוד לצידה. בנוסף, אנחנו שמחות לבשר **שרני אניקסטר** מצטרפת לצוות צהלי בחצי משרה, כאחראית תפעול. בין תפקידיה יהיה גם נושא ההתנדבויות בקיבוץ והאחריות על נושא המשפחות המארחות.

וזאת הזדמנות טובה לומר תודה גדולה ל**ורד גרוס**, שקיבלה על עצמה את נושא תיאום המשפחות המארחות בהתנדבות בשנתיים הראשונות של הקמת השלוחה ביבנה.

בשנה"ל הקרובה נשמח שוב לחיבורים הטובים בין החניכות שלנו למשפחות מארחות בקיבוץ. הצפי לשנה הבאה הוא שמתוך 17 השבתות, תהיינה 13 שבתות לאירוח בשבת בצהריים.

משפחות המעוניינות לאמץ זוג חניכות מצהלי בשנה הקרובה - בבקשה תפנו לרני אניקסטר.

תודה על השותפות

חניכות המחזור השני (שאין שני לו 😊) מתחילות בימים אלה ממש להתגייס לתפקידים שונים ומשמעותיים בצבא: כשליש מהן (!) לתפקידי לוחמה - בתותחנים, איסוף קרבי ומג"ב, והאחרות בתפקידים שונים בחיל האוויר, מסלולי מודיעין שונים, הו"ד, סמב"צית, מש"קית נפגעים ועוד. צהלי ממשיכה ללוות אותן גם בשירותן הצבאי ובתקווה שנראה אותן בשנה הקרובה בקיבוץ, בשבתות מחזור ובימי עיון.

בשנה הבאה יהיו בצהלי יבנה 28 חניכות. זה המספר המקסימלי שניתן להגיע אליו בשל גודל הכיתה הקיימת, ונצטרך להידרש למציאת פתרון לנושא בשנה הקרובה. אנחנו מקוות שלאחר שנתיים בהם לא היה גידול בתקנים במכינות בשל המלחמה, נוכל להתחיל לצמוח שוב, בכל השלוחות.

לצד ראש השלוחה **עדי בלוט**, מצטרפת אלינו לצהלי יבנה **שושי באום טרופר** מעיר דוד לתפקיד

זה מציק לי / אלישע תשבי

על תוצאת ההצבעה ולפעמים נוח לי להסתתר מאחורי הפרגוד.

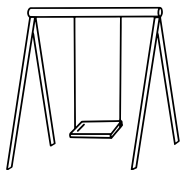
ברוב הפורומים בהם מתקבלות החלטות אצלנו - כמו ועדות, הנהלות, מועצה - ההצבעות הן גלויות, וחברים מביעים בהצבעתם את עמדתם האישית לשאלות ציבוריות שהם דנים בהן.

גם במוסדות דמוקרטיים של המדינה כמו רשויות מקומיות, הכנסת, בית המשפט וכד'. ההצבעות של החברים הן הצבעות גלויות.

אני חושב שלטובת שמירת השותפות שלנו, אנחנו חייבים לחזור להצבעות גלויות, ולא להישאר באזור הנוחות, מאחורי הפרגוד.

מאז תקופת הקורונה עברנו להצבעות באספת חברים באמצעים דיגיטליים, עקב קושי לבצע הצבעה בהרמת יד שהייתה נהוגה ביבנה במשך 80 שנה, (ואני לא מדבר על הצבעות בנושאים אישיים, אלא על הצבעות רגילות כמו שהצבענו באספות האחרונות שעוסקות בהפרטת המזון).

בלי ששמנו לב איבדנו מחיינו הדמוקרטים את אירוע ההצבעה הגלויה בה חבר המרים את היד יודע שהרבה עיניים מסתכלות עליו, והוא לוקח בהצבעתו את מלוא האחריות להחלטה שהתקבלה, והחברה יודעת מה דעתו של החבר, גם אם הוא לא התבטא באספה לכאן או לכאן. בהצבעה חשאית אני כמצביע לא לוקח אחריות

נצנוצות של תקווה
במתחם משק האדים יצרו חברים מכל האזורים
נצנוצות אק'בוצ' העוטף.

6 הנדנדות
הראשונות הועברו
השבוע לעלומים
לאחר השיחה עם
הזוג מעלומים.

שמות מאחורי מצבות / עם אליקים איטלי

של נחמיה, כך למדו הארכיונאיות, נפטרה בקפריסין בדרך מקוצין לישראל, ועד היום לא הצליחו להעלות את עצמותיה.

מצבה נוספת שסיימנו לשפץ היא של תושב ניר גלים, אליהו ראובן, שנהרג באופן טרגי למדי. הוא הניף את דגל המדינה ביום העצמאות, נפל מראש התורן וצנח אל מותו. מצבה גדולה זו, הראשונה מצד שמאל, צמודה לדגל. בהיעדר שיתוף פעולה מהנהלת היישוב לשדרוג המצבה, התארגנה קבוצת בני ובנות היישוב, בהובלתה של ניצה (אונוגר) חרצק, למימון השיפוץ של המצבה, וכעת ניתן לקרוא את שם הנפטר.

בתיווכן של ארכיונאיות בני דרום, ציפי שולץ ונירית בן זאב קיבלנו פרטים נוספים על הנפטרים - אחד מהם, יחיאל זינדל, הוא עולה ממקסיקו - צעיר ללא שום קרוב ומודע, ולשני, אוריאל אילן, יש קרובי משפחה רחוקים. בני דרום נרתמו למימון של שיפוץ המצבות, ועם תום השיפוץ - נוכל השנה בפעם הראשונה לקיים אזכרה משותפת עם נציגים של שני היישובים.

במסגרת התחקיר בדקו ציפי ונירית גם מיהו נחמיה בן נחמיה, הקבור בצד הצפוני של בית העלמין. הן מצאו שנחמיה היה שייך לקבוצה של 11 בני העדה הקוצ'ינית שעלו לבני דרום בתחילת שנות החמישים, אמו

בשבוע הבא תתקיים, לראשונה, אזכרה לשני תושבי בני דרום הקבורים בבית העלמין שלנו, בשיתוף החברה קדישא של ק"י בנה וחברים מבני דרום.

אליקים איטלי מספר:

בשנים הראשונות להקמתם באזור של בני דרום וניר גלים, בהיעדר בית עלמין ביישוביהם, הם קברו כאן את הנפטרים. בשנים האחרונות, במסגרת שדרוג הניראות והעמידות של המצבות והכיתוב עליהן - נדרשנו גם למצבות אלו. וכאן החל מסע -

שתי המצבות של תושבי בני דרום שנפקוד ביום שישי הקרוב, הם של תושבי ב"ד שנספו ב"ד באב תשי"ז בשריפה של המתבן.

חדר האוכל במלוא תפוסתו

אבל יש לנו קבוצת ווטסאפ מאוד פעילה."

ועל מה דיברתם?

"על זהות רבנית, על מחויבות להלכה בקהילה מגוונת ועל שחיקה בשיעורי תורה קהילתיים". נשמע מוכר?

עוד קבוצה. מהפעלתנות של הרב אילעאי ניכר היה שהוא הכתובת לשאלות סקרניות.

ואכן, השיב לנו הרב, ואמר שזאת התכנסות של פורום רבני הקיבוצים. "עברו שבע שנים מאז הפגישה האחרונה של הפורום,

השבוע - ביום שני - חדר האוכל הזכיר לרגע את ימיו הטובים. בשעת השיא, שבה בנות "בית בקבוצה" נכנסות עם המלוות שלהן, וילדי הקייטנה של "קו לחיים" - עם הצוותים שלהם מאכלסים טור וחצי בערך, הגיעה

מקום שני בליגת בתי הכנסת / עם נווה עפרוני

חשוב לציין את הקהל - הנוער של הקיבוץ שתמך בנו לאורך כל הדרך וגרם לנו לתחושה ביתית גם במשחקים שלא התקיימו בקיבוץ. הם נתנו לנו גב ואהדה. אנחנו מצטערים שאכזבנו אבל מקווים להחזיר בשנה הבאה את התואר לקבוצת יבנה. ועוד ראוי לציין, כמובן, ניר שריד ש"מנצח על התזמורת", שעושה הכנות לליגה כבר כמה שבועות קודם למשחקים, אחרי כל משחק מנתח את מה שהיה, מכין אימונים ותרגילים ודואג לכל פרט מגופיות ועד מים. "מגיע ראשון והולך אחרון". בלעדיו זה היה קורה בצורה הרבה פחות טובה, זה בטוח. תודה גדולה לניר.

מהקיבוץ, צעירים יותר וצעירים פחות, שכולם נאספים למען הניצחון וכמובן למען ההנאה. אנחנו אמנם מאוכזבים אבל בסוף גם מקום שני זה מכובד, כי פערי הרמות בינינו לבין המתחרה שלנו, ניר גלים, ברורים. מה שבולט אצלנו זה האופי והנשמה, אבל במבחן התוצאה הסופית זה לא הספיק לנו השנה לזכייה באלופות.

השחקן שלנו שהצטיין בגמר בשנה שעברה נפצע במהלך המחזור הראשון של הליגה בקיץ הנוכחי, ואין ספק שזה פגע משמעותית. הגענו בלעדיו עד הגמר, אבל בגמר עצמו הוא היה חסר.

קהל רב של אוהדים מקבוצת יבנה הגיע לעודד את הנבחרת של קבוצת יבנה בכדורסל, במשחק הגמר של ליגת בתי הכנסת שהתקיים בסוף השבוע שעבר בגבעת וושינגטון. הנבחרת סיימה במקום השני הכללי. ביקשנו מנווה עפרוני לשתף בחוויה. נווה משתחרר בקרוב משירות בקבע ביחידת דובדבן ומיד אמור להתחיל מילואים באותו תפקיד ביחידה.

איך משלבים צבא וספורט?

התפקיד שלי די נוח מבחינת יציאות, ומאפשר לי לשלב בין השניים.

תסביר לנו על ה"ליגה"

זו ליגת קיץ שמשתתפים בה נבחרות מיישובי מועצות חבל יבנה ונחל שורק. בימי שישי משחקים מול יישובים שונים במועצה ומתקדמים בטורניר שלב אחרי שלב: שלב הבתים, רבע גמר, חצי גמר, ולאחר מכן הגמר. לאחר שבשנה שעברה זכינו באלופות השנה הגענו לגמר מול ניר גלים והפסדנו.

איך האווירה?

זה ספורט, והאווירה מאוד כיפית. יש שילוב של אנשים

משפחה מלווה חמוצה

קבוצת יבנה · לעקוב

1 ימים ·

אחרי שנים של סכסוך אמא שלי ואשה השלימו והכל בזכות קבוצת יבנה 🍏
הם המציאו מלפפון חמוץ חצי במלח וחצי בחומץ ובכך שתייה מרוצות!
אף אחד לא אמר לנו מזל טוב 🥳
אם יש לכם לב תנו לייק לאיחוד המרג והלא אמיתי כי כמובן שהכל כאן AI

ולשתף, מיותר לציין שמאחוריהן לא עומד אדם אמיתי.
יש אנשים שמאמינים לפרסום כי הוא נראה אמיתי, ואכן עושים לזה לייק ושיתוף..
אז חברת הדיגיטל שלנו כתבה את הפוסט הזה בהומור. אבל יש אנשים שמאמינים כי הוא נראה אמיתי, ואכן עושים לזה לייק ושיתוף"

חברת הדיגיטל שעובדת עם מפעל המזון הכניסה את הפרסום הזה לדף הפייסבוק של המפעל.
לילך מסבירה כי הפרסום נכתב בהומור כמובן.
ברחבי הפייסבוק מתפרסמים המון הודעות כזב (פייקים) המבוססות על עיבודים של תמונות AI ומאחוריהם סיפור נוגע ללב שמבקשים לתת לייק

שוקק חיים ב"קו לחיים" / עם שניאור פרידמן

יחד אתי. ניר שריד וגפן עפרוני שעושים עבודה מדהימה. שיתוף הפעולה מעולה, וזה עושה את האירוע למה שהוא, וזה נראה טוב.

את הלוגיסטיקה. בנוסף לשני חונכים לכל ילד, יש גיבוי של חונך מטעם קו לחיים שמסייע במידת הצורך.

עם שניאור פרידמן, אחד המרכזים של קייטנת "קו לחיים", אני משוחחת זמן קצר לאחר שכל הקבוצה חזרה מסופרלנד.

איך היה בסופרלנד?

היה מרשים ויפה! החונכים העלו את החניכים למתקנים שבשגרה הם לא יכולים לעלות עליהם. מעבר להנאה מהמתקנים עצמם, זה כיף אדיר להיות בצד הנותן שמאפשר פעילות למי שלא יכול לעשות אותה באופן עצמאי.

קצת עובדות -

בקייטנת קו לחיים מתארחים 16 חניכים של סניף דרום של "קו לחיים", בהתאם למספר שאפשר להלין בקומה הראשונה של הפנימייה. הצעיר בן 9 והמבוגרת - בת 23. רוב החניכים הם עם שיתוק מוחין או אתגרים התפתחותיים אחרים. כ- 40 בני נוער מה"לימונים" וה"טילונים" מלווים את החניכים ומתפעלים

התרשמות כללית:

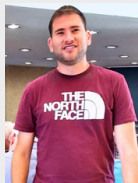
בני ובנות הנוער מטפלים בחניכים במסירות רבה, מאוד מחויבים להם, וזה מאוד מרשים ויפה.

רוב התוכניות מתבססות על נדיבותם של חברי הקבוצה שעשו הפעלות ותרמו מזמנם. יש מעטפת מאוד גדולה של הקיבוץ סביב האירוע!

הקייטנה מתקיימת בניצוחו של ניר יעקבי ובניהולם של תמר בזק

כרטיס ביקור - שניאור פרידמן

שניאור פרידמן נשוי להגר. יש להם 2 ילדים, הם שכנים של מדניק, בוכריס ואמנון קריק.

הוא מחנך בחטיבת נעורים, ובשנה הבאה יחנך את כיתה ט'. שניאור גדל בנווה דניאל. שירת בחטיבת גולני, וכיום שותף להרבה חברי קיבוץ בחטיבת כרמלי, הקרויה בהלצה גם "חטיבת קבוצת יבנה", בגלל מספרם הרב של חיילינו שמשרתים בה במילואים. שניאור הוא נצר למשפחה של חב"דניקים. למד בתיכון בנווה שמואל באפרת, ישיבת הסדר במודיעין. לאחר שחרורו מהצבא למד הוראה ועבד במודיעין בתיכון שמשלב חילונים ודתיים.

מזגנים במילואים / עם איתי נחליאל

סיפרתי לחזקי על "האוצר", אבל הוספתי שאין לי מושג מה מצבם היום. יחד עם עמית חפץ חילצתי 14 מזגנים ישנים מתוך הלול, וביום ראשון הגיע לכאן, ברכב עם עגלה, בחור מהפלוגה של שחר שטיין בדרכו מקיבוץ אלונים למילואים בעזה, והעמיס את המזגנים. בפלוגה יש מתקין מזגנים וחשמלאי שהתקינו את המזגנים ו"אפילו תרמנו שני מזגנים לפלוגה אחרת", הוסיף שחר.

וכך הבנייה החדשה סייעה למילואימניקים.

"לפני שבוע וחצי פנה אלי חזקי כוכבא ואמר שהחתן שלו, שחר שטיין (האיש של נגה, אחיין של אברהם שטיין) משרת עם היחידה שלו במילואים בעזה והם מאוד סובלים מהחום. האם יש לך מזגנים שאתה יכול לתרום להם? כשפירקו את הבתים הראשונים לקראת הבנייה החדשה הייתי חדש לגמרי בנושא המזגנים ולא ידעתי מימיני ומשמאלי והטכנאים שאיתם אנחנו עובדים יעצו לי לשמור כמה מזגנים ישנים לחלקי חילוף. "יש לך הרבה מקום בלול מערב" אמרו, "תשמור. לכל היותר תזרוק אחר כך". שמעתי לעצתם ושמרתי כ- 30 מזגנים ישנים ומאז השתמשתי מספר פעמים בחלקי חילוף מהמזגנים, ואת יתר המזגנים תכננתי לתת כפסולת ברזל, אבל היה לי קושי להוציא אותם ממקומם בלול בגלל שציוד של המדגריה חסם את היציאה, ולכן הם נשארו שם.

אנשי אשכולות / עם בנצי טסלר

פחות או יותר לפי הצפי".

יהיו עוד הזדמנויות?

"ביום רביעי הקרוב, משעה 6.30 עד 8.00 בבוקר, נבצור את החלקה השנייה".

**זו הזדמנות אחרונה
לכל המעוניינים!!!!**

איך היה הגיוס לבציר?

בנצי:

"הגיעו בערך 20 איש, רובם (לא כולם) בגיל השלישי. ההספקים היו יפים והמוטיבציה גבוהה.

זה מה שתכננתי, על זה בניתי

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

שלנו כקיבוץ עם התיכון. אנחנו רואים ערך בביה"ס שמחנך על פי רוח הקיבוץ הדתי ומשקיע בחינוך לערכים של ערבות הדדית, תרומה לחברה, תורה ועבודה, גיוס לצה"ל וחברה מעורבת לכתחילה. לכן, נרצה להמשיך ולתמוך בביה"ס שיוכל להמשיך בפעילות החינוכית המשמעותית שלו. כמו כן, מנהל הפנימיה - גיל בן חמו, תיאר את פרויקט שיפוץ "גן הבנים" ברוח הבנים, בוגרי ביה"ס, שנפלו. בתוכנית הקמת מתחם בית מדרש, ניגויה לילדי הגיל הרך, מקום למדורה ומטבח. העבודות החלו לאחרונה ויימשכו בתקופה הקרובה. במועצה השבוע אישרנו את ההשתלמויות ללימודים לטווח ארוך.

תשעה באב:

במוצאי שבת, תשעה באב, נציין את היום באמירת קינות עתיקות וחדשות ובקריאת מגילת איכה. המילים העתיקות יישמעו לנו רלבנטיות מתמיד. באחד המושבים בכנס עליו סיפרתי, סיפר קלמן ליבסקינד על חרדי שהגיע דומע לביתו. החבר החרדי סיפר לו איך אחד השכנים במושב של ליבסקינד "העיף" אותו מביתו ולא נתן לו להיכנס. קלמן סיכם את הסיפור באמירה "קמצא ובר קמצא 2025" בתפילה ותקווה שנשכיל ללמוד מטעויות העבר, לא ניקח שום דבר ממה שיש לנו בארצנו כמובן מאלינו ונפעל להטיב - כי אין לנו זמן ואין לנו את הלוקסוס, לטעות שוב.

בבניין ירושלים ננוחם

כנס צהר - הציונות הדתית והחברה בישראל
השבוע השתתפתי בכנס של רבני צהר. בכנס, אלפי אנשים השתתפו בהרצאות, פאנלים ומושבים בנושאים הקשורים לציונות הדתית. הרגשתי במקום צימאון לחיבור לנושאים של רוח, חברה והלכה. מעל לכל, רצון לחיבור לחברה הישראלית על כל מגזריה ושאיפה לתקן ולשפר. אולי זה יפתיע, אבל ההרצאות שעוררו בי רגשות של השראה והתעוררות היו דווקא כששמעתי אנשי רוח חילוניים - **עומר ברק, אלי שרעבי ונתן שרנסקי**, שדיברו על המשמעות של היהדות והאמונה, על תחושת שייכות לעם - על כל חלקיו, וחיבור להיסטוריה היהודית. מפעים היה לשמוע את שני פדויי השבי - נתן שרנסקי ואלי שרעבי, שדיברו, שניהם, על מה שעזר להם לשרוד: ההבנה שחירות היא בחירה ועמדה נפשית וכן שהחיבור לעם, לאנשים למשפחה, הם הדברים שנותנים כוח להמשיך ולא להתייאש.

מהנעשה השבוע:

במוצאי שבת האחרונה, לאחר אישור הרחבת חוות הלולים במגל, המשכנו בדיונים על הפרטת המזון. הצעתו של **נעם טחן** לפיילוט של שנה לא עברה והתחלנו את הדיון בהצעתו של **שלמה אניקסטר**. נמשיך בדיון באספה הבאה שתהיה בעוד שבוע בע"ה.

בישיבה של הנהלת הקהילה, שמענו סיכום של **יאיר לסלוי** על עבודתו בביה"ס העל יסודי והצעות שלו איך ואת מה כדאי לשמר בקשר

חברים וחברות יקרים,

שמחה להזמין גם השנה לאירוע השנתי
של "דרך שירה בנקי":

"איכה יוצרים שיחה"

במוצ"ש הקרוב, 2.8, כיכר ציון ירושלים.

21:00 - קריאת מגילת איכה

22:00 - מעגלי שיח

22:30 - מעגל הרב בני לאו ורא"ל במיל'

גדי איזנקוט

רחלי חזון טסלר

ההרשמה כאן,
הכניסה חופשית

קבוצת יבנה

"אם אסק שמים"

(בהוצאת נורת זמורה)

הרצאתו של כותב הספר, תא"ל (מיל) **אילן הרשקוביץ**.
איש חיל האוויר נייס מסוקי קרב.
בתפקידיו האחרונים: מפקד בסיס חיל האוויר פלמחים וראש
להק אוויר למסוקים
אילן ידבר על הספר, תהליך כתיבתו ועל המסרים שבו.

**ביום חמישי, י'ג אב 7/8
בשעה 20:00
באולם אירועים**

סיפורו של טייס מסוקי קרב

מצפים לראותכם
ו.תרבות

מרפאה

טל. 08-8548300, אחריות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221. דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בימים ב'ג' 7.00-8.30, 9.00-12.30, 14.00-15.00, וביום ה', 10.00-18.00.
ד"ר מולא : יום ב' 9.00-11.00, יום ג' 11.00-12.15. יום ה' 15.40-17.40.

ביום ראשון ה' 03/08/25 צום ט' באב - המרפאה תהיה סגורה. במקרים דחופים בלבד ניתן לפנות לאחות חירום.

בדיקות דם בשבוע הבא יהיו רק ביום שני !!!

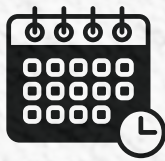
ביום שלישי המרפאה תהיה פתוחה בשעות הקבלה הרגילות.

ביום רביעי בשבוע הבא המרפאה תהיה סגורה .

ביום חמישי המרפאה תהיה פתוחה בין השעות

18:00-10:00 עם אחות ורופא בשעות הקבלה הרגילות.

לום קל ואוועיל, לזוית המרפאה .

יומן השבוע

• הרצאתו של אילן הרשקוביץ - "אם אסק שמים" - ביום חמישי י"ג באב ב-20.00 באולם האירועים

שיר יונה וולך

בְּנִיקָה נִסְתָּר בְּצוּקִים

אֵילָה שׁוֹתָה מִים

מָה לִּי וְלָהּ

אֵלָּא צוּקִי לְבִי

אֵלָּא מַעֲזֵן חַיִּי

אֵלָּא נִסְתָּר

אֵילָה

מָה לִּי וְלָהּ

אֵלָּא אֶהְבֵּתִי.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.